ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 19 Σεπτεμβρίου 1919 Τροφίμου Σαββατίου Αν. ἡλ. ὥρ. 6 λ. 24 Δύσ. 6 λ. 05

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 903 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Δρομφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Ἡ Ἑλλὰς διέρχεται κρίσιν ἐκπαιδευτικήν, τῆς ὁποίας ἀνάλογον οὐδέποτε ἄλλοτε ἐγνώρισεν. Εἰς τὴν κοινωνικὴν κονίστραν κατέρχεται σήμερον μία ὁλόκληρος μαθητικὴ γενεὰ ἀμαθής, ἐνῷ αὔριον δὲν θὰ ὑπάρχωσιν ἐν Ἑλλάδι τὰ μέσα ὅπως μορφωθῶσι τὰ τέκνα μας, διότι ἡ λειτουργία τῶν σχολείων μας θ' ἀποβῇ, ἐλλείψει διδασκάλων, ἀδύνατος. Δὲν πρόκειται ἀτυχῶς περὶ ὑπερβολῆς. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια: Τὰ σχολεῖα τῆς Δημοτικῆς μας Ἐκπαιδεύσεως θὰ κλεισθῶσιν αὔριον, ἐλλείψει λειτουργῶν.

Ἀλλ' ἐξηγούμεθα: Ἀπὸ τοῦ 1912 ἡ πολεμικὴ ἐπίταξις τῶν σχολείων ἀφῆκεν ἄστεγον ἢ συνέθλιψεν ὅσον δὲν ἐπιτρέπει κἂν τὸ ἀδιαχώρητον τὴν ἀτυχῆ Παιδείαν μας. Ἐκ παραλλήλου οἱ διδάσκαλοι ἐστρατεύοντο καὶ διατελοῦσιν εἰσέτι ὑπὸ στράτευσιν πολλοί, ἐνῷ ἄλλοι πάλιν διδάσκαλοι κατέλειπον τὸ ἄχαρι ἐπάγγελμα, τὸ ἀποφέρον τὸν ἀστεῖον μηνιαῖον μισθὸν τῶν ἑκατὸν δραχμῶν! Οἱ ἀτυχεῖς ἔφευγον τὸν ἐκ πείνης θάνατον! Τοιουτοτρόπως ἡ περίοδος τῶν τελευταίων ἑπτὰ ἐτῶν ὑπῆρξεν ἀληθὴς περίοδος τῶν ἑπτὰ ἰσχνῶν ἀγελάδων τοῦ Φαραὼ διὰ τὴν κατωτέραν μας ἐκπαίδευσιν. Οἱ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα μαθητεύσαντες οὐδὲν σχεδὸν ἐδιδάχθησαν, οὐδὲν ἔμαθον. Τὰ σχολεῖα ἐπίτακτα. Οἱ διδάσκαλοι εἰς τὸν στρατόν. Οἱ γονεῖς, οἱ παρέχοντες τὰ βιβλία καὶ τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως, εἰς τὸν πόλεμον. Καὶ ἡ Ἐκπαίδευσις, ἐνεργουμένη ἐν χώρῳ καὶ χρόνῳ ἀνεπαρκεῖ, περιῆλθεν εἰς ἐκτέλεσιν τύπου ἁπλοῦ. Οἱ περισωθέντες ἐκ τῆς ἐπιστρατεύσεως διδάσκαλοι ἀμερίμνως ἁπλῶς «διεξέλθωσιν ἐπιτροχάδην τὴν διδακτέαν ὕλην», κατὰ τὴν ἐν χρήσει ἔκφρασιν. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας δὲν ἀπέμεινε πράγματι ἀμαθής, ἂν μὴ τελείως ἀπαίδευτος, μία ὁλόκληρος μαθητικὴ γενεά;

Ἀλλ' ἂν τοιαύτη εἶνε ἡ κατάστασις σήμερον, μήπως θ' ἀποβῇ καλλιτέρα αὔριον; Αὔριον ἀναμφισβητήτως θὰ ἐπιδεινωθῇ. Θὰ ἐπιδεινωθῇ εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις: Εἰς τὸ Διδασκαλεῖον Ἀθηνῶν προσῆλθε πρὸς κατάταξιν εἷς καὶ μόνος ὑποψήφιος σπουδαστής! Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τὰ χάσματα εἰς τὰς διδασκαλικὰς τάξεις εὐρύνονται. Οἱ διδάσκαλοι, ἀνεπαρκέστατα ἀμειβόμενοι, τρέπονται πρὸς ἄλλα ἐπαγγέλματα, δι' ὧν ἐξασφαλίζουσιν ἐν ἐπαρκείᾳ τουλάχιστον τὸν ἐπιούσιον. Ἡ ἔλλειψις τῶν διδασκάλων θὰ ἀποβῇ ἤδη ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους αἰσθητή. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀντιληφθὲν ἐνσκήπτοντα τὸν κίνδυνον, προέβη εἰς τὰς τελευταίας ἐνεργείας του, αἵτινες ὅμως ἀποτελοῦσι προσπαθείας σπασμωδικῆς προχειρότητος. Παρέσχε πρὸς τοὺς διδασκάλους ὑποσχέσεις καὶ ἐζήτησε ν' ἀπολυθῶσιν οἱ ἐν στρατεύσει λειτουργοὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὧν ἡ ἀπόλυσις εἶνε, φαίνεται, δυσχερεστέρα κατὰ πολὺ τῆς εὐχεροῦς τόσων ἄλλων ἀπαραιτήτων ἀπολύσεως.

Ἐλαττοῦνται οὕτως οἱ παλαιοὶ διδάσκαλοι καὶ νέοι δὲν προσέρχονται. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἀνάγκαι εὐρύνονται. Αὐξάνεται ὁ πληθυσμὸς καὶ πληθύνονται οἱ μαθηταί. Εἰς ἰσόμετρον, αἱ νέαι περιφέρειαι αἵτινες ὑπὸ οἱονδήποτε τύπον θὰ περιέλθωσιν εἰς τὸ ἐλεύθερον Βασίλειον, θ' ἀπαιτήσωσιν ἀμέσως καὶ ἐπιτακτικώτατα μέγαν ἀριθμὸν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν. Ἰδοὺ παρατηρήσεις ἁπλαῖ, αἵτινες ὑπαγορεύουσι τὴν πένθιμον πρόρρησιν, ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως οἱασδήποτε Κασσάνδρας μάντιδος, ὅτι συντομώτατα θ' ἀρχίσωσι τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο νὰ κλείωνται τὰ σχολεῖά μας καὶ ἡ στοιχειώδης παίδευσις τῶν τέκνων μας θ' ἀποβῇ ἀδύνατος. Δὲν θὰ ὑπάρχωσι σχολεῖα καὶ διδάσκαλοι! Τὰ τέκνα μας θὰ μένωσιν ἀγράμματα.

Ἀλλ' οὐδεὶς λοιπὸν ἐσκέφθη μέχρι τῆς στιγμῆς ὅτι τὸ Σχολεῖον θνήσκει εἰς τὴν χώραν μας; Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἂν ἴσως τινὲς τὸ ἐσκέφθησαν, οὐδεὶς ὅμως ἐστάθμισεν ἀκριβῶς τὸν κίνδυνον. Διότι, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι συμβαίνει ἀλλαχοῦ, οὐχὶ μόνον σήμερον, ἀλλ' οὐδέποτε ἀπεδώκαμεν ὅσην ἔπρεπε σημασίαν εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν. Τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἐκπαίδευσιν σχέδια ἀπετέλουν ὑποτυπωδῶς μηδαμινὸν μέρος τοῦ προγράμματος τῶν ἑκάστοτε, ἰδία δὲ τῶν παλαιῶν, ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων. Αἱ περγαμηναὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας περιελαμβάνοντο εἰς τὸ ἕτερον τῶν θυλάκων τοῦ διαμεροῦς χαρτοφυλακίου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Καὶ τὸ ὅλον χαρτοφυλάκιον ἐδίδετο κατὰ συγκατάβασιν εἰς τὸν ὀλιγώτερον ἰσχυρὸν κομματικῶς ἐκ τῶν φίλων τοῦ κόμματος. Χαρακτηριστικωτάτη συναφῶς εἶνε ἡ ἔκφρασις παλαιοῦ πολιτικοῦ, ὅστις ἔρριψε κατὰ πρόσωπον συνομιλητοῦ του ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ θώκου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν παρατήρησιν:

— Μήπως ὑποθέτετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι κανεὶς ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως;

Ἄπαγε! Οὐδεὶς τὸ ὑπέθετεν. Ἀλλαχοῦ ὅμως πολῖται καὶ πολιτευόμενοι σκέπτονται κατὰ τρόπον ἄντικρυς διάφορον. Ἡ διάδοσις καὶ ἡ προαγωγὴ τῆς Ἐκπαιδεύσεως δὲν κολακεύει ἁπλῶς τὴν φιλαυτίαν τῶν προηγμένων ἐθνῶν. Θεωρεῖται ὡς ἰσχυρότατος συντελεστὴς καὶ αὐτῆς τῆς ὑλικῆς εὐημερίας τῶν χωρῶν. Θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ εἶνε πράγματι, ὡς ἀποδεικνύει ἡ πείθουσα εὐγλωττία τῆς στατιστικῆς. Θεωρεῖται ἐπίσης, ἀλλαχοῦ, ὅπως καὶ εἶνε πράγματι, ὁ διδάσκαλος μεγίστης ἀποδόσεως ἐργάτης τοῦ πραγματικοῦ μεγαλείου τῆς χώρας του καὶ θεωρεῖται ὡς ἐκτέλεσις ὑψίστου πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος τῶν μαθητῶν. Διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ἡ μαθητιῶσα νεολαία τῆς Γερμανίας ἀπηύθυνε πρὸς τὸν στρατάρχην Χίνδεμπουργ φλογερὰν ἐκδήλωσιν ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἀγῶνος μέχρι τῆς τελικῆς γερμανικῆς κατισχύσεως. Ὁ στρατάρχης ἀπήντησεν, ὅτι οἱ Γερμανοὶ μαθηταὶ εἶχον πρὸς ἐκπλήρωσιν καθῆκον ὑπέρτερον καὶ τοῦ πολεμικοῦ καθήκοντος, ὅπερ ἐξεπλήρου αὐτὸς κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμήν: Τὸ μαθητικὸν καθῆκόν των. Καὶ εἰς αὐτὸ καὶ μόνον ἔπρεπε ν' ἀφοσιωθῶσιν, ὡς τοὺς συνίστα ὁ Χίνδεμπουργ μετὰ τῆς οἰκίας αὐτῷ αὐστηρότητος.

Ἡμεῖς ὑποτιμῶμεν ἀτυχῶς ἀκόμη τὴν σημασίαν τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Καὶ οὐδένα ἴσως θὰ ἠδίκει ὁ ἀποδίδων εἰς τὴν τοιαύτην ὑποτίμησιν, ἐκ μέρους ἰδίᾳ τῶν ἐπισήμων μας, τὴν ἐγγίσασαν ἀπειλὴν τῆς μεγάλης ἐκπαιδευτικῆς κρίσεως. Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀπευθυνόμενος πρό τινος πρὸς τὸ Σῶμα τῶν διδασκάλων μας, παρέσχεν ὑποσχέσεις τινάς, ὧν τὴν ἐκπλήρωσιν ἐξήρτα ἐκ τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε δὲν θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ ληφθῶσι μέτρα τινὰ ἀξιόλογα, καίτοι πρόχειρα, ἔστω καὶ διὰ Διαταγμάτων Νομοθετικῶν; Τὸ παράτολμον τοῦτο μέτρον τῆς προεξοφλήσεως τῆς γνώμης τῆς Βουλῆς ἐχρησιμοποιήθη μέχρι τοῦδε καὶ δι' ἀνάγκας πολὺ ὀλιγώτερον τῆς προκειμένης ἐπιτακτικάς. Θὰ ἦτο θεμιτὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ διὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν. Ἀλλ' ἂν ὁπωσδήποτε πρόκειται ν' ἀναμείνωμεν τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τὴν Βουλήν, δὲν θὰ ἔπρεπεν ἀπὸ τοῦδε νὰ καταστρώσωμεν τὸ σχέδιον καὶ νὰ προπαρασκευάσωμεν τὴν γενικωτέραν ἐνέργειαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν διδασκαλικῶν τάξεων, πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς κρίσεως; Δὲν εἶνε ἀνάγκη ν' ἀναμένωμεν καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐν φακιρικῷ μοιρολατρισμῷ. Καὶ ἀπόντος αὐτοῦ θὰ ἠδυνάμεθα τουλάχιστον νὰ σκεπτώμεθα...

ΕΙΔΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΜΙΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Τί ἀπαίσιος εἶναι ὁ κάμπος ὅταν τὸν περπατεῖ κανεὶς ὡς στρατιώτης! Πόσο τὸ μεσημεριάτικο κάμα τὸν καίει, τὸ βλέμμα του πῶς κουράζεται καὶ ὁ γυλιός του πόσο τὸν ἐξουθενώνει!....

Ἀπὸ κάμπο ἐβαδίζαμε πηγαίνοντας ν' ἀντικαταστήσουμε ἕνα λόχο, ὁ ὁποῖος ἦταν προφυλακὴ σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ ἀντερείσματα τοῦ πειὸ ψηλοῦ βουνοῦ τῆς Δ. Μ. Ἀσίας.

* *

Πήραμε μιὰ ἀνάσα στοὺς πόδας του πρὶν ἀρχίσουμε ν' ἀνεβαίνουμε.... — Ἀλήθεια, ἕνα βουνὸ δὲν μοιάζει σὰν σπονδυλικὴ στήλη προϊστορικοῦ μαμμούθ, ποῦ στηρίζεται στὴ γῆ μὲ τὶς ἄπειρες πλευρές του — τ' ἀντερείσματα —; Τὰ κοιλώματα εἶναι, ἡ χαράδρες ἡ ἰσκερὰς ἀστείρευτες πηγὲς μουσικῆς....

Σὲ ἕνα τέτοιο λοιπὸν ἀντέρεισμα ἐπρόκειτο ν' ἀνεβοῦμε.

* *

Τὸ βουνὸ ἦταν μεγάλο καὶ ἡ πλευρά του σχεδὸν κάθετος. Στὴν ἀρχὴ αἰσθανθήκαμε ὅ,τι αἰσθάνεται κανεὶς ἀνεβαίνοντας ἕνα βουνὸ ὕστερα ἀπὸ μιὰ μακριὰ διαμονὴ στὸ κάμπο. Ἀλλὰ ἔχουμε δρόμο νὰ κάνουμε ἀκόμα καὶ προχωροῦμε....

Σιγά, σιγὰ τὰ γόνατά μας ἀρχίζουν νὰ τρέμουν, ἡ μέση μας κόβεται, ὁ γυλιός καταντᾷ λίθος τοῦ Ζεσοῦ, ἡ ἀναπνοὴ μᾶς πνίγει, τὸ πρόσωπό μας ἀέναος πηγὴ ἱδρῶτα, τὰ μάτια μας κολλοῦνται καὶ καρφωμένα πρὸς τὰ κάτω βλέπουν ἄλλους τόπους....

* *

Κανεὶς δὲν σταματᾷ. Μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο καὶ τὴ θέληση γιγάντεια προχωροῦμε, προχωροῦμε, ἀνεβαίνουμε... Τιμιουδὶ δὲν ἀκούεται... ἀνεβαίνουμε....

Εἶναι ἀνάγκη νὰ φθάσουμε γρήγορα κι' αὐτὸ μόνο σκεπτόμαστε.

* *

Ὁ στρατιώτης ἔμαθε νὰ ὑποφέρῃ κι' αὐτὸ δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα....—Γνωρίζεις νὰ ὑποφέρεις; Εἶναι σὰν νὰ κατέχεις τὸ κλειδὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἠθικῆς.... Ἐστάθηκα γιὰ νὰ θαυμάσω καὶ ἀποκαλυφθῶ πρὸ τῆς ἀπαλλενίας του ψυχῆς... Τί ἄλλο καλύτερο πρέπει νὰ ποθήσουν οἱ νέοι;....

* *

....Ἕνας γέρο-πλάτανος μᾶς περίμενε στὴ κορυφὴ καὶ οἱ ἀέριδες οἱ βουνίσιοι χορεύοντας τρελλὸ χορὸ νυμφῶν, μᾶς ξαπλώνουν στὴ σκιά του.... Ἐκαθήσαμε καὶ τιναχτήκαμε... Πρέπει νὰ φθάσουμε γρήγορα, καὶ δὲν εἶναι μακρυά..... Ἐμπρὸς λοιπόν....

* *

Μιὰ χαρὰ νέα μᾶς ποτίζει ὅλους μας.... Μᾶς ἐδόθη εὐκαιρία νὰ νικήσωμε ἄλλη μιὰ φορὰ τὸν ἐχθρόν μας. Καὶ τὸ Μέτωπο — μαζὺ μὲ τὲς ἄλλες νίκες κατὰ τῶν ἐχθρῶν— μᾶς χαρίζει τόσες πολλὲς τέτοιες νίκες!.....

..... Τώρα κυττάζουμε ἀπὸ τὸ βουνήσιο ὕψος μας τὸν κάμπο ποῦ περάσαμε. Τί θεσπέσιο πανόραμα ἀλήθεια... τί γλυκὸς ποῦ εἶναι ὁ κάμπος!

Αὔγουστος 1919. Ἰ. Γκράβαλης

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος», ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιθέσεως εἰς τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον, δημοσιεύει κύριον ἄρθρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετάζει τὴν ἐπίδρασιν, ἣν ἔσχεν ἡ νίκη ἐπὶ τοῦ μετώπου τούτου, ὡς καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς. Ἀναφέρει ἄρθρον τοῦ κ. Κ. Φωτιάδου, δημοσιευόμενον εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν Παρισίων», διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζονται παράπονα ὅτι εἰς τὴν νίκην ἐν τῇ Βαλκανικῇ δὲν ἀπεδόθη ὅλη ἡ σπουδαιότης τὴν ὁποίαν ἔχει πράγματι αὐτὴ καὶ τονίζει μαζὺ μὲ τὸν κ. Φωτιάδην, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ πιστευόμενον κοινῶς ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν ἡττήθη ἀλλ' ἐπωλήθη ὑπὸ τῶν κυβερνητῶν της, οἱ ὁποῖοι ἐπληρώθησαν διὰ ν' ἀφήσουν νὰ συντριβῇ ἡ πατρίς των. Ὁ «Χρόνος» ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι, τώρα, ὅτε πρόκειται νὰ λυθῇ τὸ Βουλγαρικὸν ζήτημα, δὲν θὰ δοθῇ χάρις εἰς τοὺς Βουλγάρους οἱ ὁποῖοι ζητοῦν ἐπιείκειαν διὰ τὴν χώραν των, ἐνεργοῦντες προπαγάνδαν διὰ νὰ καταστήσουν πιστευτὸν ὅτι, ἀντὶ νὰ ἀμυνθοῦν, ἐπωλήθησαν.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου, ἐξακολουθεῖ ἡ Παρισινὴ ἐφημερίς, ἀπέβλεπεν εἰς τὴν σύναψιν εἰρήνης τοιαύτης, ὥστε νὰ μένουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν πάντα τὰ ὑπ' αὐτῆς καταληφθέντα ἐδάφη. Βεβαίως οἱ Σύμμαχοι δὲν θὰ ἠρνοῦντο τὴν ἔναρξιν μυστικῶν διαπραγματεύσεων, μετ' εὐχαριστήσεως δὲ θὰ ἠκολούθουν τὴν συμβουλὴν τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ, ἤδη παρῃτημένου, ὅστις συνίστα ἐγκατάλειψιν τῆς ἰδέας περὶ ἐπιθέσεως καὶ ἔναρξιν διαπραγματεύσεων πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Σόφιας. Ἀλλὰ ποῖος θὰ ἦτο, εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Βουλγάρων, ὁ σκοπὸς τῶν διαπραγματεύσεων τούτων; Ἢ θ' ἀπετύγχανον αὗται, καὶ τότε αἱ συνεννοήσεις θὰ ἔκαμνον νὰ χαθοῦν αἱ ὀλίγαι ἑβδομάδες καθ' ἃς ἡ καιρικὴ κατάστασις ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς Βουλγάρους τὴν ἐπίθεσιν, ἢ θὰ κατέληγον εἰς παροχὴν ἐγγυήσεων πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, διὰ τὴν κατοχὴν τῶν ἐδαφῶν τὰ ὁποῖα κατέλαβε, εἰς βάρος τῶν Σέρβων καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ θὰ εὑρισκόμεθα τότε πρὸ τοῦ ἀριστουργηματικοῦ θαύματος, τῆς εἰς τὸν Τσάρον Φερδινάνδον ἀναγνωρίσεως, κατόπιν διαπραγματεύσεων πρὸς τοὺς Συμμάχους, τῶν ἀποτελεσμάτων πολέμου, τὸν ὁποῖον οὗτος διεξήγαγεν εἰς τὸ πλευρὸν τῶν Γερμανῶν. Ἡ νίκη τοῦ στρατηγοῦ Ντ' Ἐσπρὲ ἀνέτρεψε πάντας τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτους. Ἀφιχθεὶς τὸν Ἰούνιον τοῦ 1919 εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ στρατηγὸς διέδραμεν ἀμέσως τὸ μέτωπον. Ἡ ἐπίθεσις δ' ἀπεφασίσθη τὴν 29 Ἰουνίου εἰς τὸ στρατηγεῖον τοῦ πρίγκηπος Ἀλεξάνδρου τῆς Σερβίας. Ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν τὸ Σερβικὸν στρατηγεῖον παρεῖχε τὴν συγκατάθεσίν του καὶ ἤρχιζον ἀμέσως πυρετώδεις προετοιμασίαι. Ἀλλ' αἱ κυβερνήσεις τῶν Συμμάχων δὲν συγκατετίθεντο ὅλαι εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, ἄνευ δὲ τῆς παρουσίας τοῦ στρατηγοῦ Γκυγιωμὰ προκατόχου τοῦ στρατηγοῦ Ντ' Ἐσπρέ, εἰς Παρισίους πιθανῶς θὰ παρήρχετο ἡ κατάλληλος στιγμὴ χωρὶς νὰ γίνῃ τίποτε. Ἡ συγκατάθεσις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐδόθη μόνον τὴν 4 Σεπτεμβρίου, ἀφοῦ ὁ στρατηγὸς Γκυγιωμὰ μετέβη εἰς Λονδῖνον.

Ὁ στρατηγὸς μετέβη εἶτα εἰς Ρώμην καὶ ἔπεισε τὴν Ἰταλικὴν κυβέρνησιν, τέλος δὲ ἡ συγκατάθεσις διὰ τὴν ἀνάληψιν ἐπιθέσεως ἐδίδετο πρὸς τὸν στρατηγὸν Ντ' Ἐσπρὲ τὴν 11 Σεπτεμβρίου, ἐνῷ ἡ ἔναρξις τῶν ἐπιχειρήσεων ἔμελλε νὰ γίνῃ τὴν 14. Ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία, ἥτις ἠκολούθησε τὴν ἐπίθεσιν, ἀπήλλαξε τοῦ ἐχθροῦ τὴν Βαλκανικὴν καὶ ἐχώρισε τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς. Ποῦ ὅμως εὑρίσκονται σήμερον τὰ ζητήματα τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου καὶ τῆς Ἀνατολῆς;

Καίτοι παρῆλθεν ὁλόκληρον ἔτος, εἶνε ἀκόμη πολὺ ἐνωρὶς διὰ νὰ μάθωμεν πῶς ἐννοοῦν οἱ Σύμμαχοι νὰ κανονίσουν τὰ Βαλκανικὰ ζητήματα. Ἡ εἰρήνη πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἔπρεπε νὰ γίνῃ εἰς αὐτὸ τὸ πεδίον τῆς μάχης, καὶ ὅμως αἱ διαπραγματεύσεις ἐξακολουθοῦν καὶ παρουσιάζονται κατ' αὐτὰς προσκόμματα.

Ἡ νίκη τῶν Συμμάχων ἔπρεπε νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς, ἕως τώρα ὅμως δὲν ἐπετεύχθη τοῦτο. Δὲν θὰ ὁμιλήσωμεν σήμερον περὶ τῆς Συρίας. Τί γίνεται ὅμως εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ὅπου, εἰς τὰ Κέρβελα ἐσημειώθη βράσις τῶν ὀπαδῶν τῆς ἰδέας Ἀραβικῆς ἀνεξαρτησίας, καταλήξασα εἰς συλλήψεις; Τί γίνεται εἰς Τεχεράνην, ὅπου ἡ Περσικὴ «κυβέρνησις» συνέλαβεν εἴκοσι πατριώτας ἰσχύοντας, ἰδίᾳ πρώην ὑπουργοὺς καὶ τοὺς ἔστειλεν εἰς ἐπαρχιακήν τινα πόλιν, διότι πιστεύεται ὅτι οὗτοι δὲν ἐπιδοκιμάζουν τὴν συνθήκην πρὸς τὴν Ἀγγλίαν; Τί γίνεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς ὅλην τὴν Τουρκίαν; Ὄχι, ἡ νίκη ἐν Ἀνατολῇ δὲν ἀπέδωκεν ἀκόμη τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἐδικαιούμεθα νὰ ἀναμένωμεν ἐξ αὐτῆς. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε τῆς Γαλλίας.

Ο «ΜΕΓΑΣ ΕΠΙΤΕΛΑΡΧΗΣ» ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ

"ΗΤΤΗΘΗΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΑΙ!,,

ΤΑ ΠΟΛΥΚΡΟΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΛΟΥΝΤΕΝΤΟΡΦ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Περὶ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ὁ Λούντεντορφ ἐν μακρῷ ὑπομνήματι περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἐνισχύσεως τῆς Γερμανίας, ἀνέπτυξε τὴν θεωρίαν τῶν «κρατῶν ταμπόν» πρὸς προστασίαν τῶν ζωτικῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῆς Γερμανίας. Ὑπέδειξεν ὅτι τὰ ὀρυχεῖα τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ ἄνθρακος τῆς Γερμανίας εὑρίσκοντο πλησίον τῶν συνόρων της. Ἡ Σιλεσία εὑρίσκετο παρὰ τὴν ρωσσικὴν μεθόριον, ὁ σίδηρος τῆς Λωρραίνης καὶ ὁ ἄνθραξ τοῦ Σαρμπρούκεν ἦσαν ἐκτεθειμένα εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἡ βιομηχανικὴ Βεστφαλία παρέμενεν ἀπροστάτευτος ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Βελγίου. Ἡ Γερμανία κατώρθωσε νὰ διατηρηθῇ κατὰ τὸν πόλεμον μόνον διὰ τῆς ἐπιθετικῆς δράσεως καὶ διὰ τῆς ἐξαπλώσεως της πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμάς. Ἐὰν παρέμενεν ἐντὸς τῶν συνόρων της, θὰ ἦτο ἡττημένη. Ἐζήτει συνεπῶς «προστατευτικὰς ζώνας» ἔμπροσθεν τῶν βιομηχανικῶν περιφερειῶν τῆς Γερμανίας.

«Δὲν εἴχομεν σκοπὸν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὰ σύνορά μας, μακρὰν, ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Γαλλίας· ἔπρεπε νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰ ἀπειγόντως ἀναγκαῖα. Μία προστατευτικὴ ζώνη ὀλίγων μιλίων θὰ ἦρκει διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἄνω Σιλεσίας, καὶ τῶν ὀρυχείων σιδήρου τῆς Λωρραίνης, ἀπὸ τῶν ἀμέσων ἀποτελεσμάτων ἐνδεχομένων πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ μέλλον. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἄνθραξ καὶ σίδηρος εὑρίσκονται εἰς τὰς ζώνας ταύτας τῆς Πολωνίας καὶ τοῦ Μπριέ, δὲν μὲ ἐπηρέαζε. Τὸ ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα ἦσαν ἀνεπαρκῆ αὐτὰ καθ' ἑαυτά, ἦτο προφανές. Ἀλλὰ προφανὲς ἐπίσης ἦτο ὅτι θὰ συνεπληροῦντο δι' ἐπιμελῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων, ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν ἠδυνάμεθα νὰ πράξωμεν, ἡ ἀσφάλεια τῶν δύο τούτων πηγῶν τῆς δυνάμεώς μας θὰ ἦτο ἀνεπαρκής, καὶ συνεπῶς μᾶς ἐπεβάλλετο ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν προσήκουσαν ἀσφάλειαν τῶν βιομηχανικῶν περιφερειῶν τῆς Βεστφαλίας καὶ τοῦ Κάτω Ρήνου. Ἐβεβαιώθην περὶ τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ ὡς ὀργάνου εἰρήνης καὶ πολέμου, ὅταν ἤμουν ὡς διοικητὴς συντάγματος εἰς Νιουσέλντορφ καὶ τώρα, πάλιν, ὡς πρῶτος Στρατηγὸς τοῦ Στρατηγείου.

Ἡ μόνη δυνατὴ λύσις ἦτο: Κατ' οὐδένα λόγον νὰ μὴ ἀφεθῇ τὸ Βέλγιον νὰ καταστῇ ἐχθρικὴ περιφέρεια. Ἐθεώρουν τὴν οὐδετερότητά του ἁπλῶς, χίμαιραν· ἐφ' ἧς οὐδεὶς πρακτικὸς ἄνθρωπος ἦτο δυνατὸν νὰ βασισθῇ. Ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν συντήρησιν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῆς χώρας ἐκείνης μετ' ἐκείνων τῆς Γερμανίας, μεθ' ἧς ἦτο ἤδη ἡνωμένη διὰ τόσον ἰσχυρῶν ἐμπορικῶν δεσμῶν. Θὰ παρέμενεν ἀνεξάρτητον κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ οἱ Φλαμανδοὶ ἐπίσης θὰ ἔχαιρον τὰ δικαιώματά των. Ἡ παραβίασις τῆς ἀρχαίας ταύτης Γερμανικῆς φυλῆς ἀποτελεῖ ἕτερον ἔγκλημα ἐν τῇ Ἱστορίᾳ. Διὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἐθεώρουν ὅτι θὰ ἦτο ἀναγκαία ἡ διατήρησις τῆς Γερμανικῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς. Ὁ Μπέτμαν μόνον παρὰ τὴν Λιέγην θ' ἀπεδίδετο ἐὰν ἐπὶ τέλους τὸ Βέλγιον ἀφοῦ συνεπλήρου τὴν οἰκονομικήν του ἕνωσιν μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ συμφώνως πρὸς τὰ πραγματικὰ αὐτοῦ συμφέροντα, ἐλάμβανε θέσιν παρὰ τὸ πλευρόν μας».

«Ἡ ἰδέα γερμανικῶν ναυτικῶν βάσεων εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Φλάνδρας δὲν μὲ ἐνεθουσίαζε παραπολύ. Δὲν ἦτο τὸ πόρισμα μιᾶς ὡρισμένης στρατιωτικῆς πολιτικῆς. Ἔγραφον ὡς ἑξῆς:

«Ὀφείλομεν μόνον νὰ ἐξασφαλισθῶμεν ὡς πρὸς τὰς βιομηχανικὰς περιφερείας τοῦ Κάτω Ρήνου, ἰδίως ἐὰν τὸ σχέδιον τῆς Σύρραγγος τῆς Μάγχης πραγματοποιηθῇ, διὰ τῆς κατοχῆς τοῦ ὅλου Βελγίου καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν στρατευμάτων μας ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Φλάνδρας. Ὁ σκοπὸς οὗτος εἶνε ἀνέφικτος πρὸς τὸ παρόν. Τὸ ζήτημα εἶνε ἐὰν ὀφείλωμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν πόλεμον χάριν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ τούτου. Κατὰ τὴν γνώμην μου, ὀφείλομεν νὰ τὸ πράξωμεν ἐὰν ἡ Ἀγγλία διατηρήσῃ μίαν λωρίδα γαλλικοῦ ἐδάφους, ἤτοι τὸ Καλαί. Ἐὰν δὲν τὸ διατηρήσῃ, ἡ κατάκτησις τῆς ἀκτῆς τῆς Φλάνδρας δὲν ἀποτελεῖ ἰσχυρὸν λόγον ὅπως παρατείνωμεν τὸν πόλεμον μέχρι πέραν τοῦ χειμῶνος.

«Ἡ διατήρησις τοῦ Καλαὶ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων συνεζητήθη πλέον ἢ ἅπαξ παρουσίᾳ μου. Διὰ τοῦτο ἀναφέρω τὴν περίπτωσιν ταύτην.

«Ἐθεώρουν σπουδαιοτάτην τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τοῦ Λουξεμβούργου μετὰ τῆς Αὐτοκρατορίας.

«Ὅσοι θὰ διηυθετοῦμεν τὰ πράγματα εἰς τὴν Δύσιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον συμφώνως πρὸς τὸν ὑπ' ἐμοῦ ὑποδειχθέντα τρόπον, θὰ εἴχομεν ἐπιτύχει πᾶν ὅ,τι ἦτο ἀναγκαῖον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης διὰ τὴν στρατιωτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀσφάλειαν τῆς Γερμανίας.

«Πρὸς ἀνατολάς, ἡ ὅλη γερμανικὴ μεθόριος ἦτο ἐπισφαλής· ὄχι μόνον ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἄνω Σιλεσίας. Ἡ ἐκστρατεία τοῦ 1914 ἀπέδειξε τὸ δυσχερὲς τῆς διατηρήσεως τῆς ἀνατολικῆς τοῦ Βιστούλα χώρας. Ἡ ἀνατολικὴ Πρωσσία, κατόπιν τῶν σοβαρῶν δοκιμασιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη, εἶχε βεβαίως ἀνάγκην μιᾶς προστατευτικῆς ζώνης.

«Τὸ μειονέκτημα τοῦτο κατέστη λίαν αἰσθητὸν κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1914, ὅτε ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος κατηύθυνε τὸ μέγα του πλῆγμα κατὰ τῶν πρωσσικῶν συνόρων. Ἡ ἐξουδετέρωσις τοῦ κινδύνου δι' ἐδαφικῶν κατακτήσεων ἐφαίνετο ἀδύνατος. Ἦτο, ἐν τοσούτῳ στρατηγικῶς ἀπαραίτητον ὅπως εὐρύνωμεν τὸν μεταξὺ Νιάντσιγκ καὶ Θὸρν πρὸς νότον στενὸν λαιμόν, καὶ ἐγκαταστήσωμεν μίαν προστατευτικὴν ζώνην διὰ τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τῆς Ἄνω Σιλεσίας.

«Ἡ ποθητὴ προσάρτησις τῆς Κουρλανδίας, καὶ τῆς Λιθουανίας δὲν θὰ ἐβελτίουν τὴν μεθόριόν μας. Ἀλλ' ἀφοῦ ἅπαξ ἐξησφαλισμένην προστατευτικὴν ζώνην ἀνατολικῶς τοῦ Βιστούλα, πρὸς νότον, καὶ τὴν εὐρύνωσιν τοῦ λαιμοῦ, ἐπὶ τῆς νοτίου πλευρᾶς τοῦ Θόρν, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συμπλη-

ΔΕΛΤΙΑ

ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΗΝ

εἴδησιν, μά; διεβάσατε χθὲς ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτής μας.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Στέμματος τὸ ὁποῖον εἶχε συνέλθῃ ἐν Ρώμῃ μετὰ τὸ πραξικόπημα τοῦ λοιποῦ Δ' Ἀναὐτσια ἐν Φιούμε δὲν ἠσχολήθη καὶ ἀνεμετώπισε τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἀλεφάσισε τὴν ἔνωσιν τοῦ Φιούμε μετὰ τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους.

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τοῦ Συμβουλίου τοῦ Στέμματος, οὔσης συμφώνου πρὸς τοὺς πόθους τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ, δὲν ἔχει νὰ ἀνησυχήσῃ διὰ τίποτε· ἀλλὰ ἐξωτερικῶς ; Ἡ Δύσις ψὶς πῶς θὰ ἀκούσῃ τὴν ἀπόφασιν ; Ποία θὰ εἶνε ἡ στάσις τῆς Ἀμερικῆς κυρίως; τόσον ἐναντίας εἰς αὐτὴν ; Καὶ εἰ ἄμεσος ἐνδιαφερόμενοι οἱ Γιουγκοσλαῦοι, δὲν θὰ ἀπαντήσουν ἄλ γε δια τῶν ὅπλων καὶ δὲν θὰ προκληθῇ οὕτω κατάστασις σοβαρωτάτη ἀπειλοῦσα ἐκ νέου τὴν εἰρήνην ;

Ἂς ἐλπίσωμεν καὶ ἃ. εἶμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ ἐν τῷ Διασκέψει θὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῆς ἀποστολῆς των καὶ θὰ ἐξεύρουν τὴν ἐνδεδειγμένην λύσιν ἀποσοβοῦσαν πᾶσαν περιπλοκήν.

ΜΕ ΑΠΟΡΙΑΝ

πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ ἐπισκευῆς τῶν σχολικῶν κτιρίων διὰ τὰς φθορὰς τὰς ὁποίας ὑπέστησαν ἐκ τοῦ στρατωνισμοῦ των στρατιωτῶν ἐντὸς αὐτῶν, ἀφορᾷ μόνον τὸ Γυμνάσιον καὶ οὐχὶ καὶ τὸ Ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον, τὸ ὁποῖον ἐξ ἴσου χῆζει ἐπισκευῆ.

Θὰ παρακαλέσωμεν τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ὅπως περιλάβῃ εἰς τὴν εὐγενῆ μέριμνάν της καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον καὶ ἀπαλλάξῃ καὶ δι' αὐτὸ ἐκ τοῦ αὐτοῦ. Τὰ μέσον, ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπισκευασθῇ τὸ Γυμνάσιον, μέχρις οὗ τὸ ἀμόδιον ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν κατοβάλῃ τὸ δαπανηθησόμενον ποσὸν, καθ' ἣν ἔχει ὑποχρέωσιν.

ΕΥΧΟΜΕΘΑ

νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ταχύτερον ἡ ἀφαίρεσις τῆς Κυβερνήσεων , τὴν ὁποίαν καὶ ἀρχὴν ἔλαβε, καὶ ἀποτελεσῃ ἰδίαν Ν μαρχίαν ἡ Λήμνος μὲ τὰς περὶ αὐτὴν νήσους Σαμοθράκην. Ἴμβρον καὶ Τένεδον.

Τὸ τοιοῦτον θέλει μεγάλως εὐφυγετήσῃ τὰς ἐν λόγῳ νήσους, εἶ ὁποῖαι ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς των ἔλκουν ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ὑπὸ βαθμὸν συνεταγόμενον τὴν κατοβολὴν τελῶν ναυτολογίας κατὰ μῆνα ἐκ 4.50 δραχμῶν.

Φρονοῦμεν ὅτι ὁσάκις παρουσιάζονται δημόσιοι θέσεις πρὸς πλήρωσιν, νὰ ἐπωφελοῦνται καὶ νέοι τῶν νέων Χωρῶν, ἐφόσον δὲν ἔχουσιν ἄλλας μᾶλλον ἰσοπεινὰς ἐξασίας, δεδομένου ὅτ. ἡ Πολιτεία κατὰ πάντας ἀδιαρίτως τοὺς ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις ταύτας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 37333 **ΑΘΗΝΑΙ 18 Σεπτεμβρίου**

Τὸ ταξεῖδιον τοῦ κ. Βενιζέλου

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν (αὔριον) ἐκ Παρισίων, κατευθυνόμενος εἰς Λονδῖνον, Μάντσεστερ καὶ Λίβερπουλ, κατόπιν ἐπανειλημμένων προσκλήσεων τῶν δημάρχων τῶν πόλεων τούτων, ὥπως ἀνακηρυχθῇ ἐπίσημος πολίτης τῶν ἄνω πόλεων.

Καὶ ἄλλη πρόσκλησις

Τῇ προσκλήσει τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ὀξφόρδης θὰ μεταβῇ καὶ ἐκεῖ ὅπως ἀνακηρυχθῇ ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ ἄνω Πανεπιστημίου.

Ἡ συζήτησις διὰ τὸ Θρακικὸν

Καθ' ἃ τηλεγραφεῖται ἐκ Παρισίων, ἡ συζήτησις διὰ τὸ Θρακικὸν ἐξακολουθεῖ, ἄνευ ὅμως θετικῶν ἀποτελεσμάτων.

Ἐξηγέρθησαν οἱ Γιουγκοσλαῦοι

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἰταλικοῦ Συμβουλίου τοῦ στέμματος ὅπως ἑνώσῃ τὴν πόλιν τοῦ Φιοῦμε μετὰ τῆς Ἰταλίας οἱ Γιουγκοσλαῦοι ἐξηγέρθησαν μεγάλως.

Διεθνὴς ἐργατικὴ διάσκεψις

Τὴν 29 Ὀκτωβρίου συνέρχεται ἐν Οὐάσιγκτων διεθνὴς ἐργατικὴ διάσκεψις.

Εἰς τὴν διάσκεψιν ταύτην ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀντιπροσωπευθῇ διὰ τεσσάρων ἀντιπροσώπων. Κατ' αὐτὴν θὰ συζητηθοῦν τὰ ληφθησόμενα ἀποτελεσματικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀπεργιῶν, τὰ προστατευτικὰ μέτρα γάριν τῶν γυναικῶν, θὰ ζητηθῇ δὲ ἀπὸ τὰς διαφόρους Κυβερνήσεις ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις λευκοῦ φωσφόρου πρὸς κατασκευὴν πυρείων.

Ἀριθ. 38386 **ΑΘΗΝΑΙ 18 Σεπτεμβρίου**

Ἀναβολὴ εἰς τοὺς φοιτητὰς

Κρατεῖ σκέψις ὅπως ληφθῇ μέριμνα διὰ τοὺς ἀπαλλαγέντας καὶ τοὺς ἐξ ἀναβολῆς κατατάξεως φοιτητὰς τῶν μὴ ἐφεδρικῶν κλάσεων ἀπὸ τὸ 1916 μέχρι τοῦ 1920.

Νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ κίνημα τοῦ Κεμάλ!

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» γράφει ὅτι τὸ συνέδριον τῆς Ἐρζεροὺμ ἀπεφάσισε ὅπως ἀπευθυνθῇ πρὸς τὴν διάσκεψιν, ζητῶν ὅπως ἀναγνωρισθῇ τὸ κίνημα τῆς Ἀνατολῆς.

Πιθανὸν νὰ ἔλθῃ ὁ κ. Βενιζέλος

Ἡ ἀναβολὴ τῆς λύσεως τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος, ἐλπίζεται ὅτι θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον νὰ ταξειδεύσῃ μέχρις Ἀθηνῶν.

Προπαγάνδα πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ Κάϊζερ

Ἀνεκαλύφθη ἐν Γερμανίᾳ ὀργάνωσις σκοποῦσα τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Κάϊζερ.

Προθεσμία πρὸς παράδωσιν τοῦ Κάϊζερ

Τὸ «Ἐλεύθερον Βέλγιον» γράφει ὅτι οἱ σύμμαχοι εἰδοποίησαν τὸν ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴν τῆς Ὁλλανδίας ὅτι *ἡ Κυβέρνησίς του ὀφείλει νὰ παράδωσῃ τὸν Κάϊζερ ἐντὸς 15 ἡμερῶν.*

Ἀσθενεῖ ὁ Οὐίλσων

Τηλεγραφεῖται ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ὁ πρόεδρος Οὐίλσων ἀσθενεῖ.

Δούζας

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζομεν δημοσιεύοντες ἀξιαναγνώστους καὶ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος «Ἐντυπώσεις ἀπ' τὴ φυλακὴ», ἐν τῇ ὁποίᾳ εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ παραμείνῃ ἐπὶ ἑπτάμηνον ὁ συγγράψας.

«Ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρὸς μέ».
ΜΑΤΘΑΙΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

«..... Πρὸς τὸν κ. Ἐπιστάτην τῶν φυλακῶν, ἀντιλέλεγον ὅτω; χρατῆσῃ τὸν ἀποστελλόμενον αὐτῷ ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου Ε. Κ..... μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους του.... »

"Ετσι θὰ ἔλεγεν ἀσφαλῶς τὸ ἐγγραφον ποῦ ἔφερεν ὁ χωροφύλαξ μαζὶ μὲ τὸν «ἀποστελλόμενον.» Ἐὰν δὲν ἔβλεπε κανεὶς τὸν «ὀφειλέτην» αὐτόν, θὰ ἐσώμιζεν ὅτι εἶνε κανένας ἀπατεὼν ποῦ δὲν θέλει νὰ πληρώσῃ. Καὶ ὅμως, ὁ κύμενος ἦταν ἕνας κουρελιάρης ποῦ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ κουρέλια του ἐφαίνετο ἡ κρυφόδυτη τοῦ ἀθλιότητος καὶ τῆς πρὸς κακοποίησιν. Δὲν ὑπάρχει ὅμως κανένας τρόπος νὰ μὴν κρατιοῦνται εἶ ἀποδεδειγμένως ἄποροι ἢ τοὐλάχιστον νὰ τρεφ ἰδοτοῦνται ;.... Φέρομ εἶ; γιὰ ν τῶν ἐπιτρόπων πρὸς τροποποίησιν τῶν κωδίκων, ὅτι σὲ ἄλλη Κυρίη, ὅχι ὀλιγώτερον τῆς Ἑλλάδος πολιτισμένα, οἱ ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξοφλοῦν τὸ χρέος των ἐργαζόμενοι εἰς δημόσιον ἔργον, ἀναλόγως πρὸς 2.3.5 δραχ. τὴν ἡμέρα. Ποῦ νὰ βρεθῇ ὅμως τέτοια πρωτοβουλία σιὴν χώρα αὐτὴν ποῦ μόνον «ἀνθεῖ φαιδρα πορτοκαλέα !....»

Καὶ ἐνόσῳ οἱ νόμοι μένουν εἶ ἔτσι, δὲν μπορεῖ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία νὰ μιμῆται κάθε τόσο τὸ εὐγενικὸ παράδειγμα τοῦ φιλανθρώπου ἡμέρου ὁ ὁποῖος ὁ ὁποῖος τὸ ἔκαμε στὴ φυλακὴ ὅλ ὡ χρεωστῶν ; Δὲν εὗρε σοντα 4-5 ἀπὸ κείνους ποῦ ὠργίασαν εἰς βάρος τοῦ πταιστοῦ ἀπὸ κατὰ τὴν ἐπέγχη τῆς αἰσχροεφδείας (σήμερα καὶ τώρα δὲν εἶναι ;) εἶ ὀπῶσι ἔστω καὶ γιὰ φεδλάια ἢ ἐπὶ τέλους γιὰ νὰ σώσουν τὴν ψυχή τους, νὰ θυσιάζουν ἀπὸ χίλια φράγκα τὸ χρόνο .....

. . . . . .

(Ἀκολουθεῖ)

Τὰς ἐργασίας σας

εἰς τὸν «Ἐλ. Λόγον»

ΗΛΕΣΒΟΣ

Στρατοδικεῖον

Συνεδριάζει σήμερον τὴν 9 π. μ. τὸ Στρατοδικεῖον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Συντ/ματάρχου κ. Δ. Ταμπούρη πρὸς ἐκδίκασιν 15 ἐν ὅλῳ ὑποθέσεων ἐν οἷ, καὶ τὴν ἐκ Χίου ἐπανεφηρυμένον λιμενὴν καὶ φονέα ἑνὸς πολίτου καὶ ἑτέρου χωροφύλακος Π. Βέτικαν.

Πλημμελειοδικεῖον

Χθὲς συνεδρίασε τὸ Πλημμελειοδικεῖον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Σακῆ ἐκδικάσαν 22 ὑποθέσεις.

Μεταξὺ τῶν ἀλλων κατεδικάσθη ὁ τ/ω; δασοφύλαξ Πατάτος εἰς πρόστιμον ₤ 500 δραχ. διότι εἰσέπραξε παρανόμως ἀπὸ τὸν Εὐστράτιον Κομνηνάκαν 30 δραχ. διὰ νὰ μὴ τὸν καταγγείλῃ δῆθεν ἐπὶ παρανόμῳ ὑλοτομίᾳ.

Πταισματοδικεῖον

Σήμερον συνεδριάζει τὸ Πταισματοδικεῖον πρὸς ἐκδίκασιν 50 περίπου ὑποθέσεων.

Τὸ Τρίλεπτον

Τὸ Ταλιεῖον Μυτιλήνης; κατέθεσεν εἰς τὸ λογιστήριον τῆς Γεν. Διοικήσεω; δρ. 9 610 προερχομένας ἐκ τῆς εἰσπράξεως τριλέπτου κατὰ τὸ α'. δεκαπενθήμερον τοῦ τ. ἔτ.ντος μηνό;.

Ὡσαύτω; ὁ τελωνιακὸς θάμάρχης Σιγρίου ἀπέστειλε δρ. 26,40.

Διανυκτερεύοντα φαρμακεῖα

Ἀπόψε Καὶ αὐριον
Αὔριον Ἀλεξανδροπούλου.

Διοικητικὸς Πρωτοδικεῖον Τενέδου

Ἐξεδόθη ἀνακοινοποιηθὲν δτι διορισμὸς Γραμματέως ἐν Τενέδῳ διωρίσθη ὁ κ. Ἀν. Κυμανιώδης ἀποσπασθεὶς ἀπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεω; μα;.

Ὁ κ.Κυμανιώδης εἶνε εἶ ἀπὸ τοὺς καλοὺς; καὶ ἐὐσυνειδήτους διωκητὰς; ὑπαλλήλους μα; καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν δτι θέλει εὐδοκιμήσῃ εἰ; τὴν νέαν θέσιν του ἡ ὁποία κατ' ἐκτίμησιν τοῦ ἀνετέθη.

Διορισμὸς λιμενοφυλάκων

Κτλοῦνται οἱ θέλοντες νὰ διορισθῶσ. εἰ; τὴν θέσιν λιμενοφύλακες ὅτω; ὑποβάλωσι τὴν σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὴν ἐντεῦθα λιμενικὴν Ἀρχὴν, ἐπισυνάπτοντες καὶ τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ τῶν προσόντων των.

Ὁ μηνιαῖ; μισθὸ; εὐτῶν εἶνε ἀλκόλουθος: Ἀρχιλιμενοφύλαξ α' τάξεως δρ. 305 Οἱ ἀ χιλιμενοφύλακες β' τάξεως δραχ. 220 οἱ λιμενοφύλακες α' τάξεως δραχ. 195, οἱ λιμενοφύλακες β' τάξεω; δραχ. 173.

Ἀραβῶνες

Τηλεγραφικῶ; ἠγγέλθησαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν διοικητὴν τῆς νήσου μα; συντεταγμένην κ. Δ. Τσαπούρην οἱ ἀρραβῶνες τῆ; ἀγαπητῆ; καὶ χαριτωμένη; θυγατρὸ; του Ἰσμήνη , μετὰ τοῦ ἐκ Κορίνθου κατὰ πάντα ἀξιολόγου νέου κ. Μίμη Κωνσταντάκη διδάκτορο; τῆ; Νομικῆ;.

Ὁ «Ἐλεύθερο; Λόγο;» διαβ βάζει θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ φ γεγονότι εἰς τοὺς μνηστευθέντα;, τὸν φίλον συνταγματάρχην καὶ τοὺς οἰκείου; αὐτῶν.

Ὁ φάρος Σιγρίου

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ φάρου Σιγρίου προσωρω; θὰ διακοπῇ λόγῳ ἐπικειμένης ἐπισκευῆ; του.

Ἀπόλυσις

Ἀπελύθη τῆ; ὑπηρεσία; ὁ πορὰ τῇ Νομαρχ ᾳ Λέσβου ὑπηρετῶν Γ. Παγὺ; ἀναπλ ωτὴ; τοῦ μονίμου γραφέω α'. τάξεω; Μ. Κανόνη.

Ὁ κ. Νέης

Ἐξορίστω; πληροφορούμεθα δτι ὁ ποιητὴ; κ. Νέης μᾶ; ἐπιφυλάσσει μίαν ἀπὸ τὰ; ἀλαθητικὰ; ἐκείνα; ἀκολουθίας ποῦ μόνον αὐτὸ; εἶμπορεῖ νὰ δίῃ. Μᾶ; προετοιμάζει μίαν μουσικοφιλολογικὴν ἑσπερίδα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ μᾶ; ἀναγγείλῃ νέα ὅλως ἔργα του μὲ κατ' ἐξοχὴν ἐπικαιρα θέματα, ὁ' ἀκούσωμεν δὲ καὶ δύο δυνατὰ ἐκτελεστέρισ κλασικὰ μουσικὰ ἔργον δια πιάνην φορὰν ἐμφανισθησομένης ἐνταῦθα. Ἡ ἐσπερὶς αὐτὴ τοῦ συμπαθοῦ; ποιητοῦ μα;, διὰ τὴν ὁποίαν δεικνύουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον πολλοὶ τῶν ἐπιφανῶν μας, θὰ δοθῇ ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ αἰθούσῃ τοῦ «Πανθέου».

Πρόσκλησις Περγαμηνῶν

Ὁ ἐν Περγάμῳ ἀντιπρόσωπο; τῆ; Ἀρμοστείας Σμύρνης προσκέλεσε τρία μέλη τοῦ Συνεδρίου τῶν Περγαμηνῶν ὁ «Ἄτλος» διὰ τὸ ζήτημα τῆ; παλινοστήσεω; τῶν πρόσφύγων καὶ δ.' ἄλλα τοπικὰ ζή; περιφερείας Περγάμου, ἀνεχώρησαν δὲ πρὸ; τοῦτο χθὲ; ἐκ τῆ; πόλεω; μα; οἱ κ. κ. Ἐμμ. Χατζηγιώργιου, Γ. Χανδρονίκης καὶ Χ" Στέλιος Χατζηγεωργίου.

Τὰ ἄρτρα

Ἐπαναρχόμενοι εἰ; τὰ πρὸ ἡμερῶν γραφέντα περὶ τῆ; διαθέσεω; τῶν ἀπαταλέντων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Γεωργία; ἀρότρων ἐν τῇ Νήσῳ μα;, χάριν τῆ; ἀληθεία; ἀναγράφομεν ἐκ θετικῶν πληροφοριῶν, ληφθεισῶν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα Νομογεωπονικοῦ Γραφείου, δτι ἀπεστάλησαν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1917 εἰ; τὸν κ. Νομογεωπόνον 150 ἄροτρα, τὸν δὲ Ἰούλιον τοῦ 1918 50 ἄροτρα καὶ 30 ἀρδανα.

Ἐξ αὐτῶν διετέθησαν ἐν τῇ Νήσῳ Λέσβῳ μόνον 60 ἄροτρα καὶ μία σφῦρα καὶ δλον τὸ διαρρεῦσαν διετὲ; περίπου διάστημο.

Ἐκ Βατούσης

Τὴν νύκτα τῆ; 12ης πρὸ; τὴν 13ην τρέχοντο;, περὶ ὥ;αν 11ην συρκεῖ ἐκραγεῖσα εἶ; τὴν οἰκίαν τῆ; "Αννα; Καραγεώργη ἀπετέρωσεν ἐν ἀκαρεῖ ταύτην καὶ παν' δλίγον θὰ ἐλάμβανε μεγάλα; διαστάσει;, ἂ; χάρι; εἰ; τὴν ἀμέλογουμένην δρστηριότητα καὶ τὴν περὶ τὸ καθῆκον ἀφοσίωσιν τοῦ καλλιτου σταθμάρχου μα; δὲν ἐνετοιζετο. Ὁ ἐν λόγῳ σταθμάρχη; κ. Δημ. Παπαδάκη; ἀπὸ τῆ; πρώτη; ἐνάρξεω; τῆ; πυρκαϊᾶ; σπεύσα; ἐπὶ τόπου ἐξέθεσεν εἰ; πραγματικὸν κίνδυνον τὴν ζωήν του αὐτὴν, χειριζόμενο; δεξιοτεχνικὰ τὸν σωλῆνα τῆ; πυροσβεστικῆ; ἀντλίας καὶ μέχρι ὄψεω; κατόβρεκτο; καὶ τεθμὸν ἐκ τοῦ μόχθου; ἐμέλυσε εἰ; τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντο;. Τοιοῦτοι ὑπάλληλοι οὐ μόνον τιμᾶσι τὸ Κράτο; ἀλλὰ καὶ τῆ; κοινῆ; εὐγνωμοσύνη; καὶ τῶν δικαίων ἑταίρων καὶ τῆ; προσοχῆ; τῶν ἀνωτέρων των εἶναι ἄξιοι.

Φαναριώτης

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΣ ΑΓΡΙΕΛΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Ἀριθ. 6352

Ὁ οἰκονομ. Ἔφορος Μυτιλήνης γνωστοποιεῖ δτι τὴν 13ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐκτιθέται εἰ; πλειοδοσίαν δημοπρασίαν τριακονταετεία; ἐνοικιάσεω; ἓ εἰ; θέσιν Μικρα-Μετσίκια τῆ; περιφερεία; Λιτγρᾶδ Μακεδονία; κείμενος ἀγριελαιὼν τοῦ Δημοσίου ἐκτάσεω; 12 1|2 χιλιάδων περίπου στρεμμάτων, οἱ δὲ βουλόμενοι νὰ γίνωσιν ἐνοικιασταὶ δύνανται νὰ προσέρχωνται εἰς τὰ γραφεῖα τῆ; ὑρ' ἡμᾶ; Οἰκονομ. Ἐφορίας ἵνα λάβωσι γνῶσιν ἀπάντων τῶν ὅρων τῆ; ἐνοικιάσεω;.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1919
Ὁ Οἰκον. Ἔφορος
1—δ *Γ. Μπαρκούτσος*

Στὸ Πατὲ

Ἀτόφω συνέχεια μὲ τὸν ἀριστοκράτην μας *Ραβεγγὰρ* στὸ δονέτσεδάκι «*Ὁ ἀόρατος Πυγμάχος*». Μία νέα κωμῳδία εἰς 2 μέρη ἡ «*Παρτίδα*» καὶ «*Πολεμικὸν Ζουρνάλ*» μὲ παγκόσμια γεγονότα. Τὸ Σάββατον ἔκτακτος στρατιωτικὴ παράστασις.

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1919

Ἐνεργητικὸν			Παθητικὸν		
Ταμεῖον	Δρ.	42655 80	Κεφάλαια		
Ξένοι Τράπεζαι	»	335394.45	Ἀποθεματικὸν	Δραχ.	3679947.80
Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ	»	2578779.75	Πρόσοδοι ἐκ δεκάτης	»	205950.75
» » προσ. αἰτεσι	»	58118 95	Παραναταθῆκαι	»	159022 30
» » ἐνεχύρῳ Γεωργ. Προϊόντων	»	93879 05	Τόκοι καὶ Κέρδη	»	948.85
Ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις	»	2360.95			16808.20
Ἔξοδα Διαχειρίσεως	»	51993.65			
Διαχείρισις Ἀκινήτων	»	938 —			
Ἀκίνητα	»	42645 15			
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως	»	19526.55			
Τρέχοντες λογ)σμοὶ	»	836385.60			
	Δραχμ.	4062677 90		Δραχ.	4062677.90

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1919

Ὁ Α'. Λογιστὴς
Σ. Σταμ. Ζερτικὸς

Ὁ Διοικητὴς καὶ ἀ. α.
Ὁ Νομάρχης Λέσβου
Κ. Φιλιππίδης